

vendigt, at der skabes Sikkerhed for, at Lærerne og Medarbejderne sættes i Stand til at skaffe sig den fornødne Uddannelse. Man vilde finde det særdeles ønskeligt, om man — f. Eks. ved en Udbygning af den bestaaende sociale Skole, der allerede modtager Stats-tilskud til sin Virksomhed — skabte en permanent Institution, der kunde varetage denne Opgave.

Man skal derfor saa indtrængende som vel muligt henstille, at de af Udvalget af 18. Juli 1936 fremsatte Forslag snarest muligt føres ud i Livet, samt at der aabnes Mulighed for at yde økonomisk Støtte til Deltagerne i saadanne Kurser.

Naar man under Forhandlingerne har ment at burde tage Spørgsmaalet om *Medarbejdernes Arbejdstid* op til selvstændig Behandling, skønt Undersøgelsesudvalget ikke har taget nærmere Stilling til dette Problem, er det, fordi det efter Forhandlingsdeltagernes eenstemmige Opfattelse er en uafviselig Betingelse for at skabe taalelige Arbejdsvilkaar for Medarbejderne ved de *store Opdragelseshjem*, at der sættes visse Grænser for Arbejdstidens Længde og sikres Medarbejderne en Ret til passende Ferie og Frihed. — For saa vidt angaar de *ganske smaa Opdragelseshjem*, har man imidlertid ikke ment at burde opstille særlige Regler om Arbejdstidens Længde eller om Ferie og Frihed, idet der til disse Hjem som Regel kun vil være — men efter Forhandlingsdeltagernes Opfattelse paa den anden Side ogsaa altid maa være — knyttet een lønnet Medarbejder, der kan træde i Lederens Sted. Ogsaa af denne Grund maa disse mindre Hjem nærmest sidestilles med private, mindre Husholdninger, for hvilke der efter Forhandlingsdeltagernes Mening næppe vil være muligt at gennemføre almindelige Regler om Arbejdstid og Fritid udover de ifølge gældende Lovgivning eller Sædvane bestaaende.

Det følgende maa derfor ses som alene tagende Sigte paa de *store Opdragelseshjem*.

Forholdet er i Dag det, at Arbejdsvilkaarene for dem, der har valgt at arbejde inden for Børneforsorgens større Institutioner, i langt mindre Grad end det er Tilfældet inden for de fleste andre Erhverv, er reguleret efter nærmere Regler. Dette maa ses paa Baggrund af, at Opdragelseshjemmene oprindelig er opstaaet som rent private, filantropiske Institutioner, hvor Grundlæggeren af Hjemmet, der som Regel kun var beregnet paa at modtage et mindre Antal Børn, saa det som en naturlig Følge af, at han traadte i Forældrenes Sted at være til Raadighed for Børnene i alle Døgnet's Timer.

Selv om dette Forhold, efterhaanden som Hjemmene er blevet udvidet og Medarbejdere antaget i større Udstrækning, er blevet noget ændret, maa man dog stadig erkende, at Arbejdstidsforholdene for Medarbejdere ved de forskellige større Opdragelseshjem — ogsaa efter at Hjemmenes Økonomi i vidt Omfang er baseret paa offentlige Midler — langt fra er tilfredsstillende.

Hertil kommer, at kun de færreste af de anerkendte Opdragelseshjem økonomisk har været i Stand til at knytte det fornødne Antal Medarbejdere til deres Virksomhed, hvilket har medført, at man har maattet stille urimelig store Krav til den forhaanden-værende Arbejdskraft.

Allerede igennem længere Tid har Opmærksomheden været henvendt paa dette Forhold, og i 1934 anmodede Overinspektionen paa Foranledning af en Henvendelse fra Foreningen af Medarbejdere paa Skole- og Ungdomshjem Ministeriet om Bemyndigelse til at lade foretage en nærmere Undersøgelse af Tjenestetiden for de forskellige Medarbejdere i Opdragelseshjemmene.

Det fra Overinspektionen modtagne Materiale blev efter Ministerens Bestemmelse oversendt til nærmere Behandling i et Underudvalg under Socialministeriets Udvalg af 18. Juli 1936, der bl. a. havde til Opgave at behandle Arbejdsvilkaarene for Medarbejdere